

Julidans opent met technisch acrobatische hoogstandjes

[Moos van den Broek](#)

3 juli 2023

Gezien op 2 juli 2023, Julidans, Internationaal Theater Amsterdam

***Foreshadow* is de eerste grote zaal-productie van de Vlaamse choreograaf Alexander Vantournhout. Acht dansers tarten de zwaartekracht in een dynamische dans vol acrobatische hoogstandjes. Al overheerst de techniek, de bijna onmogelijke posities waar de performers zich toe uitdagen dwingen respect af.**

Foreshadow begint heel overzichtelijk, schools haast. Acht performers in frisse tenues met korte broek – variërend van groen tot zeeblauw – plaatsen zich aan de zijlijn van het toneel, dat wordt bepaald door een witte zesmeter hoge achterwand en zijn schaduw op de vloer. Eén van de dansers start de beweging in die ruimte, om vervolgens een volgende persoon op te halen aan de zijlijn. Dan breken ze om de beurt los uit de slierten die zijn ontstaan en haken in op een andere plek, een actie die wordt onderschreven met het kletsende geluid van armen en handen.

Wanneer het ensemble uiteen valt in trio's en duo's, worden we verrast door een acrobatisch vocabulaire, waarbij lichamen plots over of om elkaar heen roteren. In een volgende frase ontstaan patronen in relatie tot de wand. Wanneer het symmetrische spel, waarin de dansers steeds koppels vormen, zich doorzet in de ruimte, ondersteunt een jazzy sound de beweging. Als die bewegingsexplosie eenmaal tot bedaren is gekomen, volgt een reeks acrobatische

stunts waarin de zwaartekracht wordt getart. Een sculpturale taal die we kennen van Vantournhouts eerdere solo's en duetten.

Je kijkt je ogen uit. In de meest onmogelijke posities klinken de lichamen in elkaar. Soms biedt de vloer ondersteuning, op andere momenten kantelt alles negentig graden en is de wand het centrale steunpunt. Als de klepel van een klok veert het lichaam van een danseres van links naar rechts aan de wand en met hulp van elkaars lichaam kruipen dansers als reptielen omhoog. Vantournhout wisselt zijn imponerende acrobatische taal af met korte dansante frasen en herhaalt de wisselwerking vijfenzeventig minuten lang. Soms kijkt hij zelf even toe om zich vervolgens met veel overgave weer tussen het ensemble te bewegen. Hij is vooral onderdeel van het collectief.

Festival Julidans opent gewaagd dit jaar, met een werk dat nog maar net rijp is voor het publiek. Het ritme van de voorstelling is soms nog zoek en overgangen hier en daar nog niet scherp. De rommelige muziek, werk van de experimentele rockband This Heat uit de jaren zeventig, biedt weinig ondersteuning. Jammer wel, want verder komt het wel goed met *Foreshadow*. Tijdens de spannende finale aan de wand zijn we alle onvolmaaktheden gauw vergeten. De prestaties van de imponerende cast dwingen respect af. En ja hoor, een muur valt te slechten, met uiterst geconcentreerde samenwerking. Uit de symboliek van de muur (en zijn schaduw) valt meer te halen, ook inhoudelijke gezien heeft *Foreshadow* nog potentie.

Foto: Bart Grietens